

verk er í dag eitt verunligt lógva tak í samferðslusøgu okkara.

Frá flogvallarnevndin fyriliggur nú álit, sum melir til at útbyggja í Vágum og síðan at fara undir nýggjan vøll á Glyvursnesi nærhendis Havnini. Vít skulu nú sjálvir taka støðu.

A sosiala og heilsuliga økinum er dagurin, har hakin verður settur í viðvikjandi æðlanum um trý roktarheim afturat ógvulga nær.

Heimhjálpin er farin at virka, og vanlukkurýggingarmálið um øktan dagpening er borið í tængið.

Uppskot um nýggja kommunu- og teknaskipan er komið á bórð hjá politikkarunum at taka støðu til.

Tað verður frmahaldandi arbeitt við at fáa í lag eina veruliga samskipan á sosiala økinum, og skuldi avgerð um hetta helst verid tikið í komandi ár.

Møguleikarn fyri figgjan til idnaðarvirkið bótust munandi í ár, og at áhugin og íleggjarhugurin er stórir taia umsóknirnar til idnaðar-, menningar- og egnutvívkingargrunn fyri. Sæningurin um idnaðarútbygging í 70'unum verður tí óivað rokkin í stóran mun, henda ikki avgerandi broytingar í livsumstøðum okkara.

Áhugin fyri idnaðarútbygging hevur á ongan hátt skert hugin

ur tað okkum, at eisini innan livskarm okkara eru framvegis íbændi fyrirtrygd, av positivari ella negativari náttúru, sum fæst kenslur at bylgjast í listafólki.

Útbyggingin, sum fer fram á fróðskaparsetrinum við hólisbygging og okari orku á ein-søku deildunum, skuldi økt vísindaliga virksemd, og í hesum degum verður roynt at leggja framhaldið av stóðisútbúgvingini í fasta legu.

Vit búgva okkum

Tær umskipanir í vidualskifunum millum lond og bólkur, eg nevndi í áðni, koma at krevja av okkum, at einki verður slaka í móguleikunum at útbygva lóðið so væl sum gjørligt á øllum økjum. Á vinnulivsøkinum, sum skal greiða kappingina uttanfrá, innan sjófaris- og fiskeveidu økið, har kappingin um fiskin á havnum og ognarrættin til flutningsferini harðar og innan umsitingar- og fyriskpanar-økið, har arbeidsmongdin veksur í vav, og spurningarnir at taka støðu til gerast alt meira torgreiddir.

Men eg kenni meg vísan í, at tað fer at eydnast tí vaksandi lóði, sum kýtir seg at fáa sum mest við, at greiða hesi mál.

Vit hava longu-eitt vakð lið, sum kann hjálpa okkum at taka

skulu vit ikki fáa sessin við ystu gátt, tá londini saman stá at byta rættindi og skyldur.

Landsstýrið vil royna at handla skilagott, gløgt og snarpt, so kiansir ikki gleppa okkum av hondum. Orðatak-ð sigur: »Heima situr svøltandi kráka, og vit kunnu hóast fáir og smáir væl bera upp fyri í ófýsiligum tíðum við ringum ráki, er dubbingin bert nóg góð.

»Svikasáttmáli«

Á miðnótt kemur í gildi sáttmáli, sum ætlaður er at veita okkum betur hald á teirri ogn,

EF

Anmar nógv umrøddur sáttmáli, sum, í og við at hann er gjørdur, fær alstóran týðning fyri um støður okkara, er romasáttmálin, grundstøði undir tí samrøði, sum londini innan sokall ada felagsmarknaðin eru farin undir.

Sum fólkí kunnugt tók í tængi í vár undir við landsstýrinum í, at limaskapstíðboðð bleiv vrak-að. Skuldu vit verid limir, hevð felkaatkvøða verid um málið áðrenn 31. desember 1975. Hetta verður so ikki at taka støðu til, men eftir stendur

Kortid visir tæy 5 økini uttan fyri 12 fjórðinga fiskimarkið, har fremmanda trolveidan kemur at verða skerd. 1. f tíðarskeiðinum 15. februar til 15. mai (3 mánaðir) er trolveida ikki loyvd innan fyri 20 fjórðingar frá grundinum frá Eðisakoli og eystur úr Bispinum. 2. úr Bispinum og suður til Akraberg er troling ikki loyvd innan fyri 30 fjórðingar frá 1. juni til 30. november (6 mánaðir). 3. Av Munkagrundinum innan fyri 24 fjórðingar og innan fyri 18 fjórðingar vestan fyri Suðuroynna norður til Ørnanipuna er stongt fyri trolfiskiskipi frá 1. april til 31. juni og frá 1. oktober til 31. desember (6 mánaðir). 4. Økið innan fyri 24 fjórðingar millum umleið útsýningur í Trøllheva og umleið útsýningur úr Barðum er stongt fyri troling frá 1. desember til 31. mars og 1. mai mán-ada (5 mánaðir). 5. Færoyabanki innan fyri 200 metrar dýpdarlinjuna er stongdur fyri troling í mars.

landgrunnurin er. Hesin fyribils sáttmáli v.l. virka vit við hegni og skili innan øki hansara, tryggja okkum munandi størri part av tí, veiðast kann um okk ara leiðir.

Í hesi løtu er júst eitt ár síðan eg segði frá, at farið varð undir samráðingar við bretar og aðrar um, at okkara partur uttan fyri 12 fjórðinga markið eigur at verða og skal verða øktur. Vít vistu ikki, hvussu langt vit rukku, men nú fegur fyri úrslit, sum eg ikki bert vóni, men líti á vil roynast veiðumonnum okkara gagnligt.

støðutakan til neyðuga viðskiftið við EF. Landsstýrið fer nú at leggja fyri tængið frágreiðing og tilmæl hesum viðvikjandi, endaligur sáttmáli um móguligi handilssamband við EF kann tó valla íggja fyri fyrr enn nak- að seinni næsta ár.

Neyðugt sparsemi

Tann kensla av óvissu, sum orkuspurningarnir hava alt fram í huga flestra færoynga, er væl skiljandi, og orsök er heldur on gin til at dylja trupulleikarnar, hækkandi prísir og móguliga

heldur teprar tilførsur geva samfelag okkara.

Tað gerst neyðugt at sýna sparsemi, avgerandi neyðugt! Kanska serliga tí at veiðufloiti okkara, sum ikki fær olju uttanlands í sama mun, nú skal bunkra meira heima. Hesa nógð og tað, vit fáa minni í okkara part, skulu húsarhaldini og brúkararnir á landi fáa til vega — saman við tí, skipini spara — og soleingi vit ikki víta meiri um móguleikarnar fyri at fáa stórri nógdir til sámuligan prís, ber ikki til at slaka í sparingini.

Avmarkingarnar í olju-, kola- og ravmagnsnýtsluni kundu verid gjørdar við tængsl, men færoyingurin, sum altíð hevur sýnt ans fyri at fara varliga um og at troyta móguleikarnar, sum liggja í sparsemi sum longest, ber hesar avmarkingar sjálvkravdur, og vil tá kreppan, hann óttast, als ikki gerast veruleiki.

Vít eru ikki í kreppu í løtuni, tvørturímóti, og vit skulu heldur ikki loysa hana út, tí vit fara fram eftir fummum og fremja gerðir yvir háls og herðar, sum botna í lva og óvissu um framtíðina.

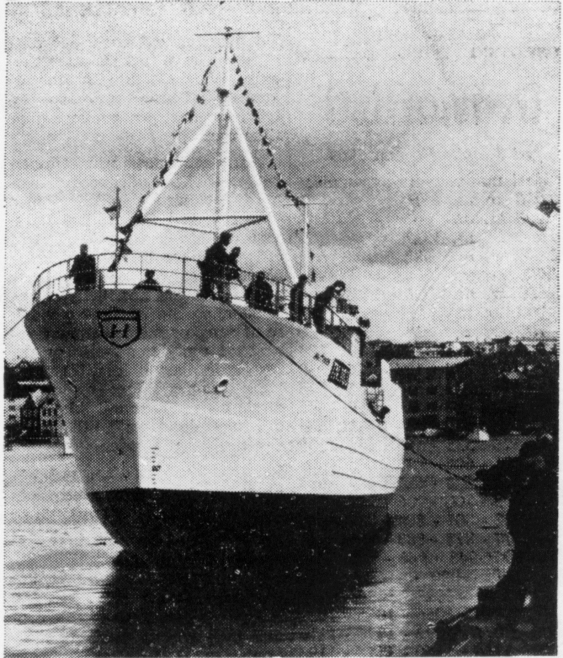
Vít skulu tó verða dubbaði at loysa kreppuna, skuldi hon hóast alt fingið høvðð fyri seg, og tí er tað vit á landi skulu snara enn meira fyri í nýtsluni, so veiðufloitin kann halda fram í vinnuni. Sum kunnugt kann eingin spara seg burtur úr kreppum, men heldur arbeida, framleida og produsera seg undan. Tí er gleðligt, at hugurin til at fjøltátt, betra og útbygja vinnutólini heldur ikki í hesum døgum er linkaður. Skip fara fram veggis í gerð, verða umveld og nútímansgjort, virki framvegis reist, og almenna virksemd hel dur fram. Men fyri at hetta skal kunna økja framleiðsluna er neyðugt at nógmikið er í lva av tí, sum drivur gonguverkíð, og her kemur sparingin inn í myndina.

Vít eru sostatt dubbaði og lata okkum ikki taka av fótum, heldur ikki um vit í komandi ári skuldu havt brúk fyri at fremja tiltøk stórvægis út um tað vanliga. Hetta eru tó ongar ætlanir um í løtuni.

Frælsu Føroyar

Nært í áðni við, at Føroyar í veruleikanum eru millum fræls astu tjóðir í heiminum, tá í breiðari merking verður hugsað um móguleikarnar fyri at taka avgerð um egin viðurskifti.

Framhald á blaðsíðu 9

at íleggja í nýggj veiðufør. Komandi tvey árin koma í vinnu 25 — 30 nýggj skip umframt tæy, ið eru og verða keypt brúkt. Vít hava verið so fyri, at væl av skipum eru seld, men øll til óvanliga góðar prísir, sum gera tað móguligt at fáa til vega ein enn betri og veiðumiklari flota.

Mentunarliga sæð var árið merkt av vitanum uttaneftri við rikandi innihaldi og av ferðum okkara mentaarbeidarum í út-land. Tær mongu sýningar av myndand listafólki so væl sum øki áhugin fyri færoyskari skald- og bókmentalist bera boð um gróður á hesum øki, og stig-

tær hettislugu avgerðir, sum standa fyri, og sum kann dugna okkum í telvæginu úteftir.

Tað, sum hevur tikið seg upp í uttanrikisviðurskiftum við øktum tal av samráðingum, stevnum og viðtølum, verður ikki at minnka, og mugu vit tí framvegis, sum hent er seinnu árin, menna orkuna til at vera við sjálvir.

Vít víta, at fiskirættindaspurningarnir verða ikki lættir at greiða. Vít víta, at tíðin er farin, har frælsi á havinum gav frítt at fara á øllum leðum, og vit víta, at tað gerst neyðugt at vera á varðhaldi úti sum heima,

